

ZWIĄZEK ŻOŁNIERZY WOJSKA POLSKIEGO

ORGANIZACJA POŻYTKU PUBLICZNEGO

ZARZĄD GŁÓWNY

Zawsze Wierni Ojczyźnie

03-446 Warszawa, ul. 11 Listopada 17/19
Tel. 727 008 000

L.dz. ... 101/26.....

Warszawa, dnia 07.07.2026 r.

Pan Jerzy Nowicki

jerzynowicki1@wp.pl

Szanowny Panie

Z zadowoleniem przyjmujemy do wiadomości fakt zauważenia przez Pana istnienia Związku Żołnierzy Wojska Polskiego. Niestety, zadowolenie jest ograniczone, bowiem zauważył Pan Związek dopiero, gdy problemy waloryzacji emerytur oraz „drugiej emerytury” dotknęły bezpośrednio Pana oraz żołnierzy (funkcjonariuszy), którzy znaleźli się w podobnej sytuacji. Przeglądając Pańską aktywność nie zauważyliśmy, aby podnosił Pan problem drastycznego obniżenia emerytur naszym kolegom, tj. około 1 500 żołnierzom Wojsk Ochrony Pogranicza, w wyniku uchwalenia w dniu 16 grudnia 2016 r. drakońskiej „ustawy dezubekizacyjnej”. Czy przejawiał Pan jakąkolwiek aktywność w ich obronie? Czyżby ich los nie obchodził Pana? Czy oni są gorsi? Czy tylko Pańska sprawa zasługuje na uwagę? Czy zdaje sobie Pan sprawę, że około 20 z nich zmarło śmiercią nagłą po otrzymaniu decyzji o obniżeniu emerytury?

Pozwoli Pan, że swoje odpowiedź rozpocznę od waloryzacji emerytur wojskowych. Na przestrzeni lat metody waloryzacji emerytur wojskowych zmieniały się. Po wejściu w życie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych w 1972 r. sposób waloryzacji emerytów wojskowych zmieniał się. Były one waloryzowane tak jak emerytury pracowników oraz ich rodzin (nowelizacja ustawy z 1983 r), później zgodnie ze wzrostem uposażenia żołnierzy, a obecnie tak samo jak emerytury i renty z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Ustawa o rentach i emeryturach z FUS, z 1998 r. włączyła mundurowych w latach od 1 stycznia 1999 r. do 1 października 2003 r. do powszechnego systemu ubezpieczeń, na zasadach szczególnych.

Powstałe w 1999 r, Porozumienie Stowarzyszeń Emerytów i Rencistów Mundurowych RP oraz Związków Zawodowych Służb Mundurowych RP powołało we wrześniu 2000 r. Komitet Obywatelskiej Inicjatywy Ustawodawczej Służb Mundurowych, który przygotował projekt ustawy przewidujący m. in. **przywrócenie płacowej waloryzacji rent i emerytur**, ustabilizowanie dodatkowego zarabiania emerytów i rencistów

mundurowych oraz objęcie żołnierzy zawodowych i funkcjonariuszy rozpoczynających służbę po 1 stycznia 1999 r. uprawnieniami zawartymi w ustawach o zabezpieczeniu emerytalnym z lat 1993 i 1994. Jednym z założycieli Porozumienia był ówczesny Związek Byłych Żołnierzy Zawodowych i Oficerów Rezerwy WP, poprzednia nazwa Związku Żołnierzy Wojska Polskiego.

W wyniku działań Porozumienia, na mocy ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych i niektórych innych ustaw (DZ. U. z 2003 r. nr 166, poz. 1609) mundurowi zostali wyłączeni z powszechnego systemu ubezpieczeń i przeszli do systemów zaopatrzeniowych. Na 5 postulatów zawartych w projekcie ustawy załatwiono cztery. Niestety, na skutek nieustępliwego stanowiska władz, Porozumieniu nie udało się doprowadzić do przywrócenia waloryzacji płacowej. Stan ten trwa do dziś. W międzyczasie Trybunał Konstytucyjny oraz Sąd Najwyższy wydały wiele postanowień w tej sprawie.

Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 20 grudnia 1999 r. (sygn. akt K 4/99) stwierdził m.in. zasada równości wobec prawa uzasadnia dokonaną zmianę polegającą na zrównaniu zasad waloryzacji świadczeń emerytalnych żołnierzy zawodowych (i to niezależnie od daty zakończenia przez nich służby) z zasadami dotyczącymi pracowników, stwierdzając: *„istotna podmiotowa różnica (podstawa różnicowania statusu prawnego) ma tu miejsce do czasu pozostawania w służbie (co wyraża się między innymi systemem płacenia składek i odrębnymi warunkami nabycia prawa do świadczeń), natomiast później osoba taka staje się przede wszystkim emerytem i winna zasadniczo podlegać ogólnym regulacjom dotyczącym tej grupy osób”*.

Z uzasadnień Sądu Najwyższego w sprawach: z dnia 1 września 2010 r. (sygn. akt II UK 97/10), z dnia 28 października 2010 r. (sygn. akt II UK 109/10), z dnia 15 listopada 2013 r. (sygn. akt II UK 165/13), wynika, że dostosowanie po dniu 1 stycznia 1999 r. mechanizmów waloryzacji wojskowych świadczeń emerytalnych do powszechnych, jednolitych i równych dla wszystkich ubezpieczonych reguł waloryzowania świadczeń nastąpiło w drodze uprawnionej ingerencji ustawodawcy. *Ustawodawca nie tylko był legitymowany, ale nawet zobowiązany do realizacji zawartej w art. 32 ust. 1 Konstytucji RP zasady równości wobec prawa wszystkich obywateli znajdujących się w podobnej sytuacji prawnej tj. posiadających status emeryta, a w szczególności do zapewnienia zasady równości wszystkich ubezpieczonych niezależnie od systemu ubezpieczeń (zaopatrzeniowego lub powszechnego), któremu podlega.*

Na podstawie m. in. ww. postanowień sądy powszechne konsekwentnie, negatywnie rozstrzygają pozwy emerytów wojskowych o zmianę sposobu waloryzacji. Na ponad 70 000 spraw wniesionych do sądów ani jedna sprawa nie została wygrana przez emeryta wojskowego. Inicjatorzy tej akcji nie przeprosili „przegranych” za poniesione przez nich koszty zwrotu zastępstwa procesowego WBE.

Nie oznacza to, że władze Związku pomijały ten problem milczeniem. Był on wielokrotnie prezentowany w czasie spotkań z przedstawicielami kierownictwa MON. Otrzymywano odpowiedź, że w świetle trudnej sytuacji budżetowej państwa oraz

stosowania reguł waloryzacji cenowej wobec świadczeń emerytalno-rentowych wypłacanych w ramach powszechnego systemu emerytalnego spełnienie tego postulatu wydaje się obecnie niemożliwe. W 2015 r. przesłano do MON projekt zmian ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin. Projekt ten został rozpatrzony odmownie.

Warto przypomnieć, że gdy w 2010 r. i później zwracaliśmy kierownictwu MON uwagę na odradzający się problem starego portfela oraz przekonywaliśmy je do zmiany sposobu waloryzacji, żołnierze pełniący wówczas czynną służbę wojskową milczeli. Temat ten nie interesował ich. Ważniejsze były dla nich podwyżki. Ich reprezentant Konwent Dziekanów również.

Zmiany obowiązującego prawa dokonuje się drogą uchwalania nowych ustaw bądź nowelizacji dotychczasowych. Trudno sobie wyobrazić, że jakkolwiek władza mając argumenty w postaci omawianych wyżej postanowień TK i SN podejmie działania legislacyjne mające na cel przywrócenie mundurowym waloryzacji płacowej. Nie wystarczy mieć rację, trzeba mieć większość w parlamencie, przychylnego prezydenta i przychylny Trybunał Konstytucyjny. Czy wszystkie te warunki są obecnie spełnione?

Związek Żołnierzy Wojska Polskiego nie uczestniczy w pracach zespołu międzyresortowego nad rozwiązaniem problemu drugiej emerytury. Niemniej jednak nasze propozycje wyraziliśmy w petycji do Prezesa Rady Ministrów w dniu 2 kwietnia 2025 r., w której wnosiliśmy, aby:

- 1) żołnierze zawodowi i funkcjonariusze wymienieni w ustawach emerytalnych powołani do służby przed dniem 2 stycznia 1999 r. posiadający ustalone prawo do emerytury lub renty, podejmujący pracę po zwolnieniu ze służby byli zwolnieni z obowiązku opłacania składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe,
- 2) wprowadzony został mechanizm przeliczania emerytur mundurowych, który zapobiegałby pauperyzacji emerytów mundurowych i zachowywał realną wartość ich świadczeń emerytalno-rentowych.

Petycję zauważyły media komercyjne i cytowały ją (np. INFOR.PL w całości), natomiast nie zauważyli jej członkowie Ruchu Obrony Emerytów Mundurowych.

Według dostępnych informacji odpowiednie rozwiązania prawne są gotowe. Są podobne do rozwiązań dotyczących „renty wdowiej”. Oznacza to, że emeryt mundurowy będzie mógł wybrać swoją emeryturę w całości oraz pewien procent świadczenia z systemu powszechnego albo całe świadczenie z systemu powszechnego oraz pewien procent emerytury mundurowej. Dopóki projekt nie trafi do Wykazu prac legislacyjnych Rady Ministrów i nie zostanie publikowany na stronie Rządowego Centrum Legislacji wszelkie rozważania na ten temat to zwykłe gdybanie.

Szanowny Panie

Związek Żołnierzy Wojska Polskiego ma swoich członków na terenie całego kraju. Mamy bieżący dopływ informacji i pełny jej przegląd. Znane są nam materiały, z który

czepie Pan swą wiedzę. Reagujemy na każdy sygnał. Każda osoba zwracająca się do władz Związku otrzymuje odpowiedź, z wyjątkiem pism obraźliwych lub uwłaczających godności innych osób.

Szanowny Panie

Żadna korespondencja przesyłana pocztą elektroniczną do Związku Żołnierzy Wojska Polskiego na adres zzwp@op.pl nie grzęźnie w autoresponderze. Autoresponder - inaczej autoodpowiedź - nie jest elektroniczną pułapką. To automatyczna odpowiedź wysyłana w odpowiedzi na wiadomość e-mail lub inne formy kontaktu. Jej głównym celem jest poinformowanie nadawcy, że jego wiadomość dotarła do odbiorcy, ale ten ale różnych przyczyn nie może odpowiedzieć od razu. Przypomnę, że autoodpowiedź Związku brzmi „Twoja wiadomość została odebrana. W razie potrzeby odpowiemy niezwłocznie. Biuro Związku”. Przyczyny niedostarczenia pisma z 26 czerwca musi Pan szukać u siebie, a nie w autoresponderze.

*Z upoważnienia
Prezydium Zarządu Głównego
Związku Żołnierzy Wojska Polskiego*

Prezes Związku

płk w st. spocz. Marek Bielec